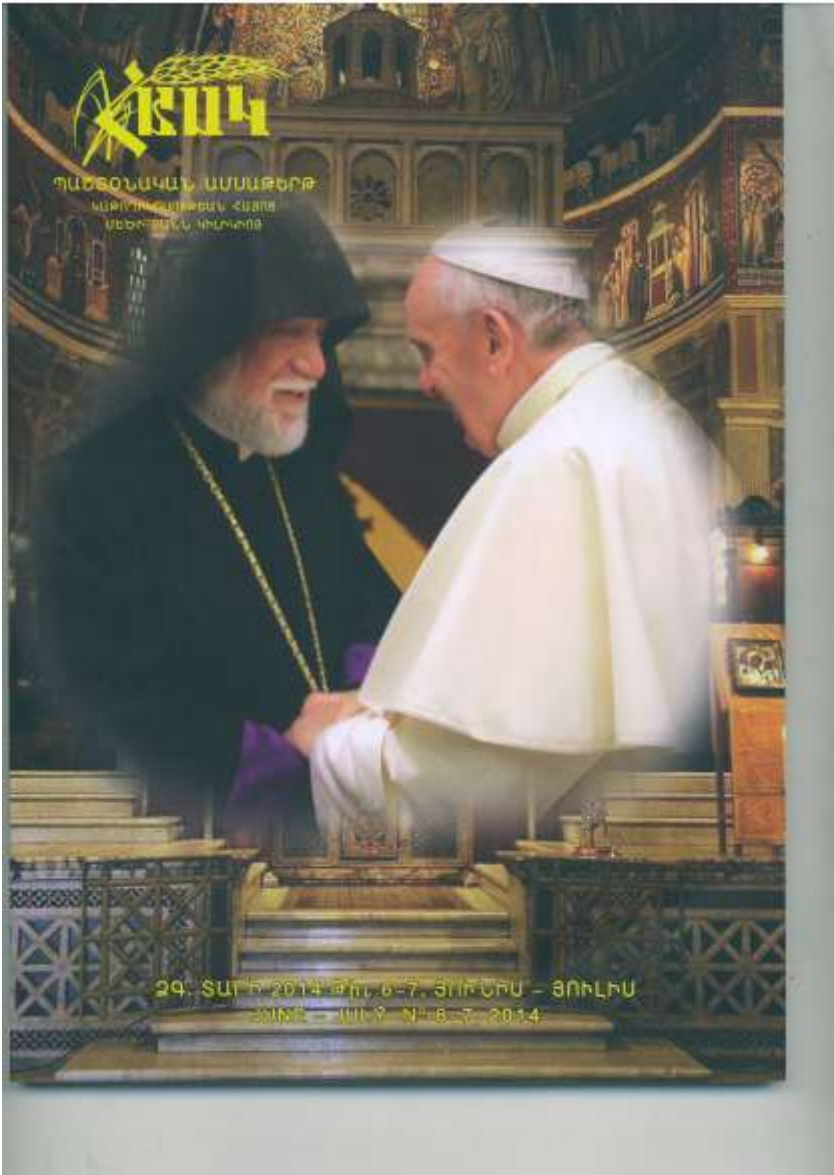

Preafericitul Aram care in 1994 a vizitat Romania ca Inalt Preasfintitul Keshishian al Catholicosatului din Liban
Icimiazin care a fost 15 ani Presedinte Moderator al Consiliului Ecumenic al Bisericii din Geneva

† Acad. Pr. Prof. Dr. Dumitru Popescu

Stimatei Doamne Marcele
publicistului cu dragoste și
pădurii, puteri este pentru
în dreptățile și drept
Joh de Dumnezeu și
Jhu în, împărăția

Cu dragoste pentru
esordie pure și
Dorire străduindu-se
A

Acad. Dr. Constantin Bălăceanu Stolnici

În această perioadă dură în care
presunse acceptării secularizării sunt cele ce ne
mai expresiv, orice inițiativă noastră să
volumosca spiritul religios și să urmează
existențele religioase este benevolentă. Un zădărnicește
prezenta al reprezentanților religioși este cea
deși solutibile pentru orice național și spiritual
actuale în țară și în lume.

Constantin Bălăceanu Stolnici

† Pr. Prof. Dr. Costachi Galeriu

oare

Scuturarea de sub povara...

Miercuri, 13 august 2014

6
Evocare

Lumina

In memoriam

Părintele profesor Constantin Galeriu, sacerdot și cărturar

În anii de primărie a societății românești, după '89, atenția multora s-a îndreptat către chipurile de preoți mai înzestrați sacerdotai, între care a excelsat și părintele Galeriu. Viața nu i-a fost întotdeauna ușoară. Valurile sorții l-au ajuns uneori cu ce a fost mai rău. Dar ie-a trecut cu puterea spiritului său văgănic și neîntârit.

Pr. dr. Nicolae Cejocaru

Moldovean de naștere, s-a născut în satul Răcătău-Răzeși (comuna Răcătău), din județul

pe cele teologice universitare la Facultatea de Teologie din București. Cu să se întrețină, a activat în perioada interbelică în postul de cântăreț la Biserica Zlatari și secretar de redacție al săptămânalului „Ortodoxia”, condus de părintele Teon Chiricută, marele predicator bucureștean al epocii.

La biserică aceasta a și fost hantărit și a urmat cariera clericală ca protot la Podul Valeni, județul Prahova (1943-1947), Biserica „Sfântul Vasile” din Ploiești (1947-1973) și Biserica „Sfântul Silvestru” din București (1973-2003). Casătoria din anul 1943, cu Argentina-Cristina Vargatu, i-a adus împlinire familială, având patru băieți: Narcis, Rodion, Ciprian și Serafim.

Spiritul mare al părintelui Galeriu n-a fost pe placul regimului comunist de atunci și, devenind incomod, a fost lăsat deținuț politic, între 7 august - 7 septembrie 1960 și 16 august - 26 octombrie 1963, fiind purtat prin mai multe penitenciare și în lagărul de muncă Peninsula (canalul Dunăre-Maree Neagră). Cel care l-au înălțat acolo îl evocă în cuvinte de admirație. Se ruga mereu și-i continua în condiții aproape imposibile oficialii sacerdotali. Cu pâinea neagră primită ca hrană de deținut aștia Sfânta Liturghie. În lagărul de la Canal, se adăpostea în câte un tub de beton și acolo slujea cele sfinte.

După ce a scăpat de temniță,

” Teolog profund și totodată cărturar, părintele Galeriu a lăsat o operă valoroasă, cu lucrări pe teme religioase, cât și din alte domenii (...). Timpul nu i-a șters imaginea aceasta din amintirea contemporanilor săi. El rămâne un ilustru reprezentant al teologilor din generația de aur a profesoriilor de la facultatea bucureșteană și un model sacerdotal demn de urmat.

să-a continuat activitatea în parohie cu același zel și în parohie și-a făcut studiile doctorale. Era un predicator renumit al Ploieștilor. Apoi, în 1973, s-a transferat ca protot spiritual la

Facultatea de Teologie din București, devenind lector (1974-1977) și profesor titular (1977-1991).

În anul 1973 și-a dat doctoratul în teologie cu teza *Jertfa și răscumpărarea*, o lucrare de dogmatică unanim apreciată în mediul academic al Bisericii. Din 1992 a devenit profesor consultant, fiind conducător de doctorat la aceeași facultate, profesor cu onor și îndrumător de prestigiu pentru doctoranzi.

Ca profesor, a manifestat o deschidere către diferite domenii de cultură, nu numai teologie. Când a ajuns lector, i s-a încredințat cursul de teologie fundamentală și istoria religiilor, alături de câteva prelegeri în aceeași materie. Căruț însoțit, Patriarhul Iustin, având în vedere talentul său de predicator, l-a numit profesor de omiletică și catibetică, profil pe care l-a ilustrat cu demnitate în toată cariera profesională de mai apoi.

Lucra mereu. Scria articole, conferințe și materiale pe teme de religie, dintre care majoritatea le-a publicat în revistele vremii, fiind prezent mereu cu expansiuni de gândire profund teologică și făcând conexiuni cu alte științe. Prelepciunile sale au fost aproape nelopite la cursurile de formare sau de pedagogie religioasă.

După revoluție, a devenit un chip emblematic, chipul preotului ortodox, pregătit și plin de verve, care în ținuta sacerdotală

caracteristică reținea atenția națiunii spre cele religioase, într-o perioadă de căutare a modelelor dorite de masele publice. Așa se face că a fost angajat în diverse activități sociale și chiar politice. A fost printre cei care au reînființat PNT creștin și democrat și chiar se vehicula știrea înființării unei aripi creștine, având în frunte pe părintele Galeriu.

Cu viziunea lui democratică, era căutat și apreciat de toți. A fost ales președinte de onoare al Ligii Culturale a Românilor de Pretutindeni, membru în Comisia Națională UNESCO și în Consiliul Național UNICEF, președinte al Editurii „Harisma”, membru fondator și președinte de onoare al Asociației Filantropice Medicale „Christiana”, președinte al Fundației „Elena Doamna”, președinte al Asociației „Sfântul Stelian” (pentru ocrotirea copiilor străzii), membru fondator și președinte de onoare al Asociației „Dolph” (pentru recuperarea bolnavilor psihici), membru de onoare al Fundației „Memecia”, președinte al Frăției Ortodoxe Române.

Teolog profund și totodată cărturar, părintele Galeriu a lăsat o operă valoroasă, cu lucrări pe teme religioase, cât și din alte domenii, cum este monografia *Rabindranath Tagore, poet și filosof indian* (1961), sau cea intitulată *Chipul Milostivului Iisus Hristos în gândirea lui Mihai Eminescu* (1981).

A excelat însă mai ales prin studiile de teologie și predicile *Cartea Jertfa și răscumpărarea* (tip. 1961), este o abordare de profunzime a temei dogmatice despre jertfa răscumpărătoare a lui Iisus Hristos și demotă vocația timpurie a autorului către studiul dogmatic. Cu volumul de *Tălcuire la mai multe praznice de peste an. 23 de modele omiletice* (2001), părintele Galeriu și-a ilustrat calitatea sa de predicator și profesor de omiletică, ceea ce l-a și consacrat în mediul universitar. A publicat apoi studii și articole în revistele: *Ortodoxia, Glasul Bisericii, Studii Teologice, Mitropolia Banatului, Revista Pedagogică, România liberă, Zina, Contemporanul, Datinii* ș.a.

Profesorul avea o retorică a sa cu care căpta mereu audiența. La studenți le spunea cu fermitate: „Dumnezeu nu că este sau nu este. El numai este”, vrând astfel să spulbere atitudinea de îndoielă a unora, probabil cum o făcea și în predicile sale.

La cuvântul său spus cu talent oratoric se adăuga și chipul patriarhal, purtat cu demnitate, care-l sporea înfățișarea de dăruire autentică.

Timpul nu i-a șters imaginea aceasta din amintirea contemporanilor săi. El rămâne un ilustru reprezentant al teologilor din generația de aur a profesoriilor de la facultatea bucureșteană și un model sacerdotal demn de urmat.